

Studieliv med kulturarv som bagtæppe

B208 | Nyhedsbrev nr. 3 | Februar 2024
Campus Service | Danmarks Tekniske Universitet

Studioliv med kulturarv som bagtæppe

Kulturelle aktiviteter er bærende, når DTU udvikler rammen om et levende studiemiljø. En omfattende farvesætning og udstilling af DTU's historiske samling forbinder fortid og nutid og giver en ekstra dimension til et aktivt studieliv med faglige eksperimenter, gruppearbejde, dans og fredagsbar.

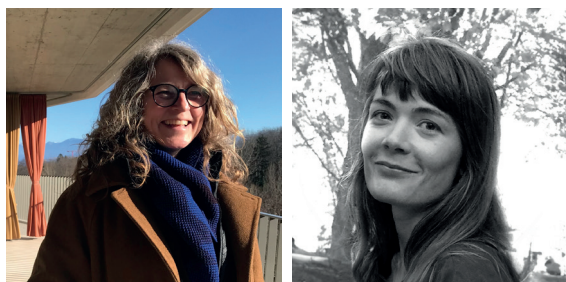
I B208 kan studerende møde hinanden, fordybe sig i studiet eller slappe af i Etheren. Fredagsbarens frivillige bartenderne beværter en tryk og inkluderende kultur, der er med til at hjælpe studerende igennem de mørke vintermåneder.

Et kunstnerisk farvegreb og formidling af teknisk videnskabshistorie skaber en imødekomende atmosfære og forbinder fortiden med nutidens studier i kemi og life science. Hvor Malene Bachs farvegreb viderefører og fornyer arkitekterne Eva og Nils Koppels idé om, at farver og møbler styrker bygningens helhedsindtryk, supplerer Teknologihistorie med en nyskabende udstilling, der skal styrke de studerendes tilhørsforhold til ingeniørfaget og DTU.

I nyhedsbrevet møder du kurator og formidler Rosa Nan von Leunbach, Teknologihistorie DTU, billedkunstner Malene Bach og to studerende Martin Holmgaard og Helena Tving Sjøholm Jensen, der står bag disken i Etheren. På hver sin måde bidrager de til at skabe rammerne for et læringsmiljø i verdensklasse.

Etheren samler studerende i 2. kvadrant

DTU har i alt seks fredagsbarer, som er drevet af studerende. I Lyngby Campus' 2. kvadrant, hvor de kemiske fag og LIFE-science har til huse, hedder fredagsbaren Etheren - hvilket også er blevet navnet på underetagen i B208. Som frivillige bartendere har Martin Holmgaard og Helena Tving Sjøholm Jensen givet input til DTU Campus Service i byggeprocessen.

Hvad sker der i Etheren? Hvilke aktiviteter har I?

MH: Alt fra ølbowling i gården til folk, der kommer for at hygge sig, spille med hinanden og møde nogle fra andre studieretninger. Vi bartenderne ønsker at skabe et miljø, hvor der er en sikkerhed, en tryghed og en hygge. Vi vil gerne have, at Etheren er stedet, man tager hen - om det så er til en øl, til brætspil eller krocket i haven.

HS: En af de ting, der er vigtigst for os, er at skabe et sted, hvor der er plads - både til de stille og kampdrikkerne. Etheren skal være et rum, hvor alle kan føle sig tilpas, have det sjovt og få en lille pause fra studierne. For det bliver hårdt at læse 24/7. Men også at huske folk på, at det altid er studierne først.

Hvilken betydning har Etheren for studielivet?

MH: For nogle kan det være hårdt at studere på en videregående uddannelse. Især her i december, hvor der er mørkt og koldt. Folk får ikke noget sollys. De har heller ikke rigtig mulighed for at hygge sig, fordi der er eksamensperioder. En måde, hvor vi kan

Martin Holmgaard og Helena Tving Sjøholm Jensen (forneden) studerer begge på D. Fødevarersikkerhed - og kvalitet, og er bartendere i Etheren. Malene Bach, billedkunstner og indehaver af Malene Bach Studio (øverst til venstre), og Rosa Nan von Leunbach, kurator ved Teknologihistorie DTU (øverst til højre), tilfører studiemiljøet ånd og atmosfære gennem kunst og historie. Foto: DTU/Malene Bach

imødekomme det, er at skabe et fællesskab, hvor folk kan møde hinanden. Er de alligevel på DTU, så kan de tillade sig at komme herhen og lægge stressen fra sig et øjeblik.

HS: Enig. Lige nu synes jeg selv, det er ret hårdt at studere. For mig gør det hele forskellen at være omkring mennesker, som jeg kan slå mig løs med, eller slappe af sammen med. Og det betyder også noget, at jeg kender folk på tværs af retninger og at vi har noget socialt sammen, der ikke er skole. Det gør, at jeg har mere lyst til at læse og også, at det er lettere at lave skolearbejde, der ofte foregår i grupper. Ingeniører skal arbejde i grupper, så det er en helt basal ting for os DTU-studerende at skulle lære det sociale, selvom det ikke nødvendigvis falder alle naturligt. De kan komme ned i Etheren og være sociale på deres egne vilkår.

ETHEREN

Etheren er navnet på fredagsbaren i 2. kvadrant på DTU Lyngby Campus. Etheren bliver drevet af en gruppe frivillige studerende fra studieretninger indenfor kemi og LIFE-science. De står i baren fredag 12-21.00 og til to årlige store events. Henover året afholder Etheren både sociale og faglige events for eksempel præsentationer, brætspil, karaoke og video-marathons.

De studerende har givet input til designet af baren og givet idéer til program for underetagen.

I ser jer selv som værter, der skal skabe en tryk og inkluderende kultur. Hvad ligger der i det?

HS: 2. kvadrant er i lang tid blevet kaldt "kødkvadranten", fordi det er på vores studier, der flest kvinder. Men vi er mange kvinder i Etheren og i 2. kvadrant, som er viljestærke og, ja, powerful, så vi har gjort op med det udtryk. Jeg tror også, det er en af grundene til, at vi prøver at gøre det mere åbent og sikkert. Men man skal ikke være berøringsangst for at kunne snakke med hinanden. Man skal kunne være sig selv, uden at være grænseoverskridende.

MH: Derudover vil vi gerne inkludere de internationale studerende, der typisk læser til civilingeniør eller er Ph.d.-studerende. De er ikke vant til den danske kultur, og her kan vi give dem en forsmag. Det er især billard, bordtennis og bordfodbold, der hiver dem herved.

Vi har også en aftale med DTU om at gå mere ind på psykologisk førstehjælp, almindelig førstehjælp og krisehåndtering. I den nye bar har vi fået et lagerrum til drikkevarer, men det er samtidig en safe-zone og skulle der ske nogle ulykker, så har vi et sikkert sted for at få folk hen. Også hvis vi opdager, nogen er blevet drugget, som sker af og til, mere i de senere år. Men det kan også være mindre alvorlige situationer. For eksempel kan personer med neurodivergens reagere på måder og på tidspunkter, man ikke lige kan forudsige. Jeg har en kammerat, der fik et lille panikanfald inden en eksamen. Hvis det sker og der er mange mennesker, så er det rart, at vi har et rum, vi kan lukke helt af.

EN OPGRADERET BAR.

Den nye bar er dobbelt så stor som før. For enden er en lille bar, hvorfra bartenderne kan overskue det meste af området. Selve baren er opgraderet med ismaskine, industriopvaskemaskine og køleskuffer samt et anlæg, hvor bartenderne kan regulere lyd og lys og skabe forskellige stemninger i zonerne. På en skærm kan man se kommende arrangementer og aktiviteter. Foto: Seriously Fun

Før transformationen af B208 lå Etheren i et hjørne i kælderetagen. Under byggeprocessen har de studerende holdt fredagsbar i B451 og når de vender tilbage, kan de indtage hele underetagen. Baren er nu dobbelt så stor som før og området har zoner med scene og dansegulv, bordtennis og bordfodbold og et mere roligt loungeområde.

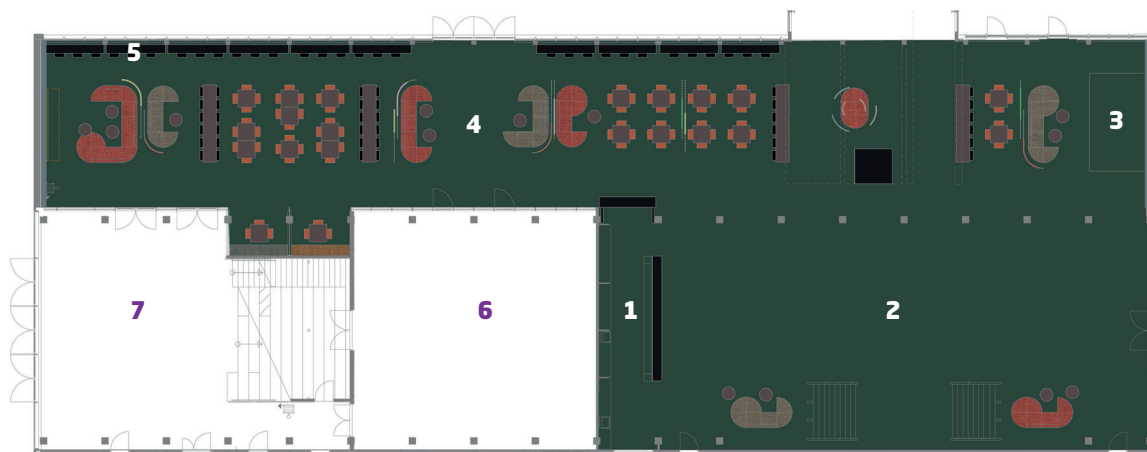
Det bliver meget større end det, I har haft før. Tror I, at I kan fylde det ud?

MH: Vi har bevaret idéen om, hvad Etheren var, skulle være og fremtidig bør være. Det fik vi rykket med til 4. kvadrant med succes, så vi har noget at bygge videre på. Men vi ved også godt, at vi skal omdefinere, hvad Etheren er, når vi kommer herover.

HS: I mellemtiden har vi også fået en helt ny generation af bartendere. Det er jo frivilligt arbejde, men vi har nok ansøgere til, at vi kan vælge dem, som har samme mission om at skabe hygge og en god stemning. Mange har også savnet vores samlingssted de seneste år.

MH: Da jeg startede tilbage i 2018, var Etheren omkring 15 gutter, der sad og drak øller. Nu kommer folk for at hygge sig, for at få livslange venskaber og for at lave 'idiotprojekter'. Altså ting som er sjove og som folk ikke kommer til skade af. Vi har projekter til 100.000 kr. Vi har frivillige, der er ansvarlige for HR, PR og grafik. Vi har fået etableret en seriøs frivillig forening, som kan konkurrere med de fleste bodegaer i København. Det synes jeg er unikt.

HS: Over året har vi en del events, der samler mange. Det kan være gæsteforelæsere, præsentationer af spændende emner, sangere, bands, karaoke osv. Et populært arrangement er vores årlige bombe-event (en drink, red.), der startede som en lille ting, hvor vi ville se, hvor mange, der kunne være i baren. Så blev det et årligt event og siden er det vokset, så nu har vi samlet kemi og hele BØF (forkortelse for studieretninger på bioteknik, økonomi og fødevarer, red.). Så er det planen, at life science også skal inkluderes fra i år.

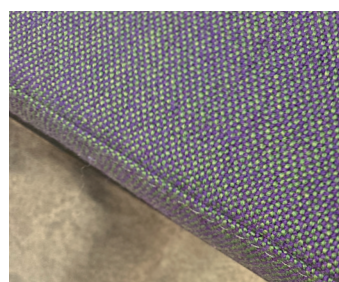

DET NYE ETHEREN.

Underetagen i B208 har fået samme navn som fredagsbaren, der har fået dobbelt så meget plads og nye funktioner:

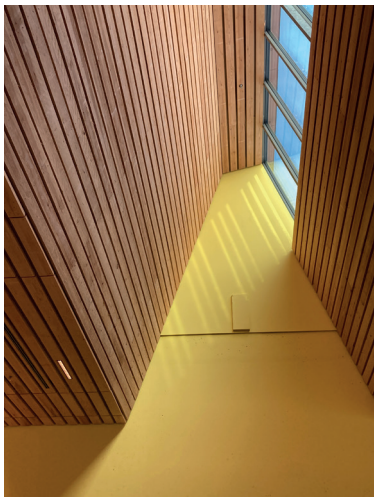
1. Baren
2. Område til pool, bordtennis og bordfodbold
3. Scene med mulighed for dansegulv
4. Loungeområde
5. Studiepladser
6. Dansesal
7. Pladsen

illustration: Malene Bach Studio

ETHEREN I FARVER.

Billedkunstner Malene Bach har farvesat gulv, akustikvægge, nicher, møbler og tekstiler i Etheren. Farvepaletten er inspireret af farver fra 1970'erne og er tilført nutidige farver som de græskarfarvede stole. Farverne på møbeltekstilet er en typisk 1970'er tekstil i en grov vævning af de to komplementærfarver lysegrøn og lilla. Når de bliver vævet sammen, giver det en flimmerende effekt. Foto: Kontraframe/Seriously Fun

FARVER FREMHÆVER ARKITEKTUREN. Den bærende betonbjælke er malet gul, hvilket fremhæver dens opgave og forstærker ovenlysnens karakteristiske profil, så de næsten bliver et skulpturelt element i B208. Fotos: Seriously Fun. illustration: Malene Bach Studio

Funky 70'er farver skaber ånd og atmosfære

De studerende rykker tilbage til et farverigt miljø, der både forstærker og fornyer Koppelparrets oprindelige arkitektur med klassiske og nutidige farver. Billedkunstner Malene Bach står bag farveprojektet, der omfatter bygningsdele, installationer, apparater, tekstiler og loungemøbler.

Farver er omdrejningspunkt for dit virke som billedkunstner. Hvilken betydning har farverne for det miljø, du skaber?

MB: Farvernes vigtigste opgave er at forbinde mennesker til stedet. De giver os glæde, inspirerer os og betyder vi føler os mødt. Fordi det er så stort et farveprojekt, vil de studerende kunne mærke, at nogen har tænkt på, at de skal være her som mennesker.

Et andet vigtigt aspekt er, at farverne fortæller noget om bygningen og arkitekturen. De steder, hvor der er farve, er farven med til at tegne arkitektens karakteristika. I B208 har jeg genfortolket og genanvendt Eva og Nils Koppels arbejde med farver og materialer i arkitekturen, der er fra 1970'erne, og så har jeg så tilføjet farver, der introducerer noget fra 2024. De historiske farver og de nutidige farver bliver sat sammen på en mere funky måde.

Hvad har du videreført fra Koppels arkitektur?

MB: De arbejdede meget prunkløst med materialer, overflader og farver i bygningen. Materialerne er afdækkede, så hvis det er beton, kan du se, at det er beton. Alle materialerne træder tydeligt frem i deres identitet. På den måde får hver bygningsdel en plads i hierarkiet, som et vigtigt element i bygningen. I Koppels arkitektur var det meget tydeligt, hvilke opgaver de forskellige bygningselementer og materialer havde. I mellemtiden har man renoveret bygningen. Flader er blevet malet lysegrå eller hvide, og man kunne ikke se om bygningens dele er lavet af træ, stål, gips, beton eller tegl. Derfor kunne man miste orienteringen, når man bevægede sig igennem B208.

I transformationen af B208 har jeg ønsket at fremkalde bygningens indre logik. I mit arbejde har jeg fremhævet materialekvaliteterne, både ved at genetablere trækkene og introducere nye greb. For eksempel har vi brugt samme type fliser som Koppel i de nye badeværelser og også den grå farve på dørene kombineret med en vibrerende gul. Det bliver en kombination af det oprindelige udtryk og et nyt, som giver en helt andet oplevelse, og samtidig anerkender det gode, der var.

CAMOUFLAGEFARVER. Malene Bach har camoufleret radiatorer, installationer og brandskabe i arkitekturens materials farver.

Du har arbejdet med et 'stort' farvegreb. Hvad ligger der i det?

Det er farvesætning af de gennemgående træk i arkitekturen, og i Koppels klassiske farvevalg er gul, rød, grøn og blå, alle sammen tolket i skæve varianter. I B208 er de store betonbjælker, der bærer bygningen på langs, malet gule. Man kan se bjælkerne fra studielokalerne og foyeren, og nu ser man, hvor store de er, og hvor stor en opgave de har. Farven fremhæver også ovenlysens karakteristiske trekantede profiler. De bliver nærmest ornament, en skulpturel form i rummet. Farven gør også, at det lyser ind i bygningen, som om solen altid skinner. I Etheren har jeg valgt en grøn til linoleumsgulvet, som kobler sig til det landskab, der kommer til at vokse op og trækker det ind i bygningen. Trappens stålprofiler er røde, som er den farve Koppel gav stål, og så er der nogle blå akustiske vægge i Foyeren og Etheren. Generelt maler vi kun få vægge. Det er primært materialer og installationer såsom møbler, rør, akustikpaneler og varmeapparater, der har farver.

Vi har for eksempel malet varmeapparaterne i samme tone som den gule tegl, for man skal hellere se de flotte mursten og arkitekturen. Det kan også være stoleben, der er sorte. Måske skal man kun se sædet på stolen. Så kan man male de elementer, man ikke behøver at lægge mærke til i camouflagesfarver. Det er den farve, der omgiver elementet.

I Etheren har du designet nye loungemøbler. Hvad er idéen med dem?

Et andet fokus er at bryde ensartetheden ned og skabe intimitet med de materialer, farver og tekstiler, vi indfører i bygningen. Vi har arbejdet med de taktile overflader og introducerer en varme og menneskelig skala, som tager pusten fra den imponante institutionelle skala.

Etheren er et meget langt, lavloftet rum med store vinduer ud til haven. Vi har tilføjet gardiner i forskellige længder, som man kan trække for og bryde rummet op, så det ikke virker så uendeligt langt. Omkring gardinerne står de møbler, vi har

2024-FARVER. I rum, der er nye for eksempel MakerSpaces (til venstre) eller adskilt fra resten af miljøet såsom toiletterne (til højre) har Malene Bach tilføjet nye farver til B208's palet. Fotos: Seriously Fun

tegnet til bygningen. Også her har vi grebet fat i Koppels møbeldesign til DTU, som har meget tynde stålben og et kraftigt farvet møbelvolumen. Vi har lavet et meget let møbel, hvor gulvet flyder ind under, så vi beholder rummets horisontale flader. Møblerne er ret lave og har rygge, hvor man kan sidde og hvile sig. De er lange og har cirkulære former, som man nemt kan bevæge sig rundt om. Rent psykologisk bliver det mere dynamisk, når der er kurver.

Ethereus farver er blå, grøn, lilla og grå. Du har også introduceret orange?

Ja, det er for at lave nogle sparkles rundt omkring. For eksempel er de græskarfarvede stole på den grønne bund to komplementære farver, så det bliver lidt som en blomstereng. Når stolene bliver rykket rundt, bliver det et levende landskab.

Hvad håber du på at de studerende kommer til at forbinde med B208?

Først og fremmest at de har lyst til at være her og lave det de nu skal; sidde og arbejde, snakke, studere eller holde fri. Og så at rummene har en god stemning og farverne giver noget til dem. Det kan være, at de tænker over farverne. Det er ikke sikkert, de behøver heller ikke. Fordi tit ligger det sig på et ubevidst plan, så bare det de synes, B208 er fedt sted at være, det er nok for mig. De behøver ikke at tænke over, hvorfor det er sådan. Bare det virker.

Historieformidling, der knytter de studerende til DTU og ingeniørfaget

Et helt nyt tiltag introduceres i B208, når en del af DTU's historiske samling bliver udstillet i foyeren og i østgangen. Kurator og formidler Rosa Nan von Leunbach kommer fra Teknologihistorie DTU, som står bag udstillingsplatformen, der skal udbrede kendskabet til DTU's historiske arv til studerende, ansatte og besøgende.

Hvad er intentionen med udstillingen?

RL: Det er at få DTU's historie og den historiske samling ud på campus og gøre den synlig der, hvor målgrupperne er. Det vil sige studerende og ansatte, men også det omkringliggende samfund, som DTU er en del af. I udstillingen formidler vi ingeniørvidevidenskab og teknologi, og teknologiudviklingen gennem historien. Vi tager det historiske perspektiv som en indgangsvinkel til at udfolde nogle andre dimensioner af videnskab og teknologiudvikling end man måske er vant til på DTU og gøre det tilgængeligt for et bredere publikum.

Hvad kunne det være for nogle dimensioner?

RL: Typisk forholder en DTU-studerende sig til sit fag gennem atomer, molekyler og celler. Men historien kan vise, at teknologi også handler om mennesker og steder, om kulturer og værdier. Det kan bygge bro mellem hverdags erfaringer og det nye tekniske stof, man skal lære.

HISTORIE DER VISER VEJ.

Teknologihistorie DTU varetager DTU's historiske samling, der rummer genstande, arkivalier og billeder fra universitetets næsten 200 år lange historie. På billedet ses det Mössbauer-spektroskop, som Bjerne Clausen lavede til sin Ph.d.-afhandling på DTU og som blev vigtig i virksomheden Topsoes udvikling (tidligere Haldor Topsøe, hvor Clausen senere blev direktør, red.). Formidling af de historiske genstande og tilhørende fortællinger kan give de studerende en dybere viden om det fag de studerer og inspirere dem, når de skal vælge hvilken retning, de vil tage deres arbejdsliv. Foto: Kontraframe.

Det kan også åbne for en kritisk tilgang til sit fag. I de nutidige faglige normer kan der være antagelser, praksisser og metoder, som man ikke sætter spørgsmålstegn ved, fordi man måske ikke tænker over, at det kunne være anderledes. Eller at det har været anderledes. Hvis man kaster et historisk blik på sit fag, så kan man se, hvor normerne kommer fra. Hvad er det for nogle beslutninger, der er blevet taget? Hvordan er metoden blevet udviklet? Det giver anledning til at tænke anderledes, at tænke kritisk og tage et aktivt valg om, om man vil blive ved med at gøre det på den samme måde. Måske er der noget man vil forbedre.

Hvordan vil I formidle historien, så de studerende oplever, at det er relevant for deres studier i dag?

RL: Udstillingens indhold bliver udviklet mellem os og målgrupperne i en samskabelsesproces.

Vi beder målgrupperne om at pege på, hvilke problemstillinger, der optager dem nu og som er relevante for deres arbejde. Vi forestiller os, at det kan være etiske spørgsmål eller overvejelser omkring emner som for eksempel bæredygtighed eller kønsfordeling. Så kuraterer vi det historiske indhold til at belyse de valgte problemstillinger og de tanker og spørgsmål, der optager målgruppen nu, og henter indholdet fra DTU's historiske samling og al den viden, vi har.

DTU'S HISTORISKE SAMLING.

DTU har en unik samling af genstande, fotografier og arkivalier fra universitetets historie gennem næsten 200 år. Med over 7.500 registreringer, herunder en samling af over 20.000 billeder, tegner samlingen et billede af DTU's teknologiske vidensproduktion gennem tiden, udviklingen af en teknisk videnskabsdisciplin og dannelsen af ingeniørernes identitet. I et internationalt perspektiv er samlingen unik og rummer et stort potentiale for at formidle historie og technoscience-, teknologi- og videnshistorie til studerende, ansatte og omverdenen.

Teknologihistorie DTU er ansvarlig for at varetage, formidle og forske i samlingen. Udstillingsplatformen i B208 er første projekt i regi af Teknologihistorie DTU's formidlingsstrategi DTU ROOTS. Udstillingsplatformen er støttet af Otto Mønstedts Fond, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Augustinus Fonden og William Demant Fonden.

Lad os sige, at de var interesseret i et emne som bæredygtighed. Hvilke genstande eller historier kunne være med til at løfte det?

RL: Bæredygtighed er jo et koncept, som er relativt nyt. Der ville man måske kunne kigge på den periode hvor DTU bliver grundlagt, hvor samfundet blev omstillet fra landbrug til industri. Hvilke overvejelser havde man dengang? Hvilke metoder er udsprunget af en tankegang, som vi nu gerne vil bevæge os væk fra? Et andet emne, som målgruppen kunne være interesseret i, er diversitet. I de første 100 år fra kvinderne begyndte at studere på DTU, uddannede de sig næsten udelukkende som kemiingeniører. Det har noget at gøre med, hvor faget kommer fra og det kvindesyn, der var på det tidspunkt, hvor kvinderne begyndte at få adgang til universiteterne. Der vil vi kunne udfolde historier om, hvordan nogle af de første kvinder var af en særlig støbning, og ikke som folk er flest. De var hårdføre og havde nogle politiske dagsordner. De kæmpede virkelig en kamp for at bane vejen for andre kvinder, og det tog meget lang tid før, det blev normalt for kvinder at uddanne sig til ingeniører.

Er der nogle historier eller genstande, som I allerede nu ved er særligt relevante i konteksten?

RL: Ja, det kunne sikkert være spændende at fremhæve nobelpristageren Henrik Dam, fordi hans opdagelse af K-vitaminet har sat et dybt aftryk i det danske samfund og det videnskabelige miljø. Et tema kunne også være koblingen mellem forskning og industri. Her har vi et Mössbauer-spektroskopi, som Bjerne Clausen lavede til sin Ph.d.-afhandling, der blev vigtig i virksomheden Topsoes udvikling (tidligere Haldor Topsøe, hvor Clausen senere blev direktør, red.)

Hvad kommer man til at opleve i B208?

RL: Udstillingen i B208 er et af de første projekter i regi af Teknologihistorie DTU's formidlingsstrategi DTU ROOTS. Den handler om at give historien en naturlig plads, der hvor de studerende, ansatte og besøgende har deres daglige gang, så historieformidling ikke bliver en død, støvet udstilling med en afstand til, hvad der foregår i dag. Det gør vi ved at lave udstillingsfaciliteter, som bliver en integreret del af interiøret i B208. Ligesom man har valgt at renovere de oprindelige bygninger og videreføre Koppels arkitektur, så kommer nogle af de historiske genstande og tanker også til at have en plads.

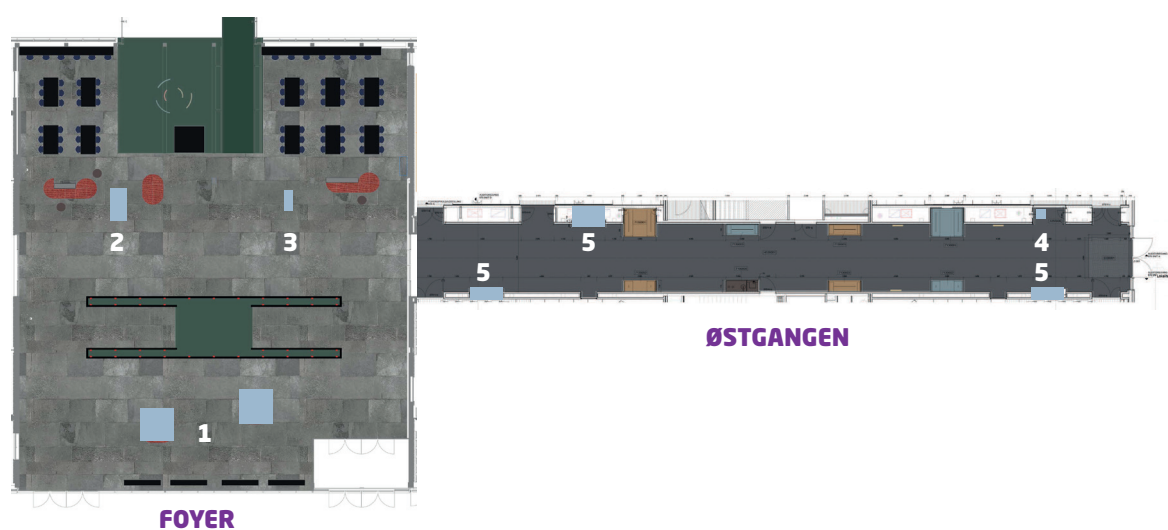
Det skal fungere på to måder. I østgangen er der for eksempel tre montre, der er bygget ind i væggene. Det bliver stemningsskabende rammer

med genstande og artefakter fra samlingen, hvor man ikke nødvendigvis behøver at forholde sig til, hvad det er. Men man vil registrere, at der er noget historisk indhold, og det giver rummet identitet. Og så udfolder vi historierne i et online univers, hvor man kan læse i dybden og søge viden i den historiske samling via sin telefon eller computer. Her kan man måske også finde undervisningsmateriale til brug i bygningen.

Udover DTU's studerende, hvem er målgruppen så?

RL: Det vil formentlig være elever i den alder, hvor man overvejer, om man skal gå på universitetet. Det peger tilbage til formålet med at sætte de tekniske fag i en historisk, kulturel ramme og derved skabe

en bredere indgangsvinkel til DTU og ingeniørfaget. Det kan forhåbentlig inspirere flere til at vælge en ingeniøruddannelse. Vi vil gerne invitere elever ind i en bygning, hvor de samtidig kan opleve studielivet og måske aktuell forskning. I nogle af monterne bliver det muligt at udskifte udstillingen, så der kan forskerne fx også udstille. Men det kommer an på, hvad vi beslutter os for sammen med brugerne. Vi kan også lave rundvisninger til gæster, men det er muligt at udefrakommende besøger B208 på egen hånd, da bygningen er åben og fortællingerne ligger frit tilgængeligt. De kan sådan set bare tage deres telefon i hånden og dukke op på DTU. Det, at fortiden og nutiden er til stede i bygningen samtidig, giver et unikt alternativ til et traditionelt museumsbesøg.

VEJLEDENDE PLAN.
 Planen viser monterers placeringer og hvordan udstilling spiller sammen med billedkunstner Malene Bachs inventarprojekt i Bygning 208. Her er udstillingen tænkt som rumskabende elementer i foyeren og som sanselige sprækker i østgangen.

- 1. 2 monterer
- 2. 1 montre som rundeler
- 3. Spektroskopi
- 4. Dyrebud
- 5. 3 Vægmontrer

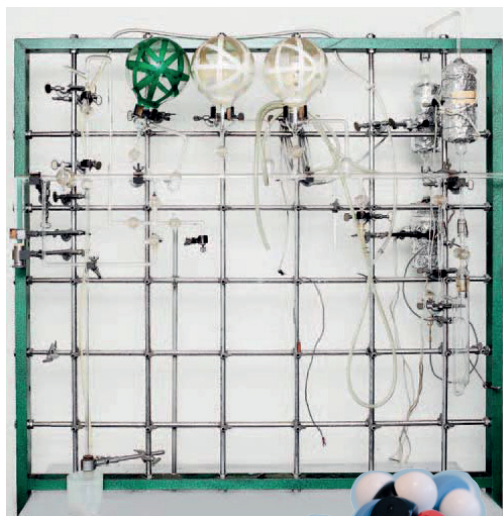
TRE VÆGMONTRER I ØSTGANGEN. Østgangen er tegnet med åbninger i væggene, som er blevet åbnet i transformationen af B208. Tre af dem bliver brugt til udstilling af historiske genstande. På billedet ses to af monterne som de ser ud februar 2024. Foto: Seriously Fun

Historiske fortællinger, der perspektiverer studierne idag

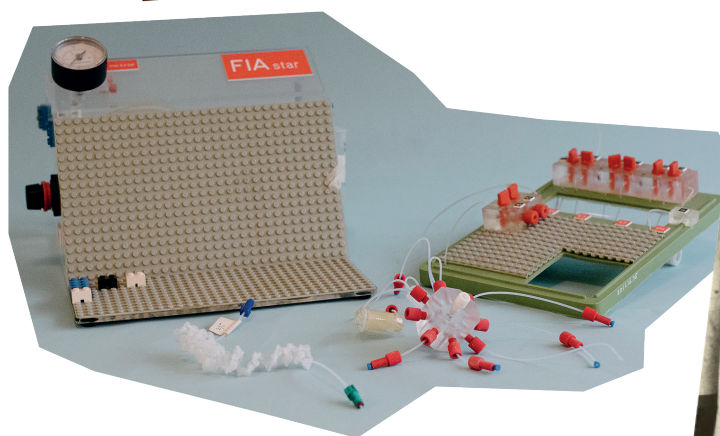
DTU's historiske samling rummer bl.a. genstande, instrumenter, fotografier og arkivalier med betydning inden for kemi og life science. I bygning 208 vil de blive kurateret og udstillet i samarbejde med studerende, undervisere og forskere, så udstillingen perspektiverer ingeniørfaget og studiet. Teknologihistorie DTU viser her en række relevante genstande, arkivalier og billeder, som muligvis bliver en del af udstillingen i B208.

INDUSTRI OG

GRUNDFORSKNING. I samlingen findes Bjerne Clausens glasopstilling til Mössbauerspektroskopi, som blev udviklet som et samarbejde mellem DTU og virksomheden Haldor Topsøe. Metoden fjerner svovl fra råolie, så det ikke bliver udledt i naturen. I dag har virksomheden det opdaterede navn TOPSOE og er førende i verden inden for katalyse.

ETISKE OVERVEJELSER. Henrik Dam fik nobelprisen for sin opdagelse af K-vitaminet, som i dag injiceres i alle nyfødte spædbørn for at sikre blodets evne til at størkne. Det videnskabelige gennembrud byggede på dyreforsøg, og genstande som dyreburet kan eksempelvis udstilles i B208 og afspejle, hvordan forskningsetikken har udviklet sig over tid.

INNOVATIVE METODER. Genstande fra flow-kemiens udvikling på DTU fortæller et moderne innovations-eventyr om forskerne, der udfordrede kemiens gængse metoder og udviklede en kemisk analysemetode - Flow Injection Analysis - som fandt anvendelse i både industri, samfund og forskning, inden for miljø, medicin og biologi og stadig bruges i dag.

DIVERSITET. I de første 100 år efter danske kvinder fik adgang til ingeniøruddannelsen, uddannedes de næsten udelukkende som kemiingeniører. DTU's historiske arkivalier tegner et billede af de første, få kvindelige ingeniører som, på trods af at være hårdføre og ambitiøse, stadig følte sig mere velkomne inde for kemiområdet, som lignede den traditionelle kvinde- og husmoderrolle mere end de øvrige retninger. Ved at give de første kvinder en plads i studiemiljøet, kan de kaste lys over nutidens diversitetsspørgsmål.